

แนวทาง การพัฒนาศักยภาพ เยาวชนผู้พลาดกระทำได้

จัดทำโดย
มูลนิธิพลังที่ยั่งยืน
เพราะการให้คือพลังที่ยั่งยืน

แนวทาง

การพัฒนาศักยภาพเยาวชนผู้พลัดถิ่นทำผิด

มูลนิธิพลังที่ยั่งยืน

โดย

มูลนิธิพลังที่ยั่งยืน

(พ.ศ.2569)

คำนำ

“มูลนิธิพลังที่ยั่งยืน” ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 31 ตุลาคม พ.ศ. 2551 ได้รับการจดทะเบียนมูลนิธิให้เป็นองค์การสาธารณกุศล ลำดับที่ 806 ตามประกาศของกระทรวงการคลัง ด้วยเจตนารมณ์มุ่งมั่นในการทำหน้าที่เป็นองค์กรเพื่อสังคม โดยไม่แสวงหาผลกำไร เน้นการเรียนรู้ร่วมกับชุมชน ควบคู่กับการพัฒนาและต่อยอด “องค์ความรู้” และนำความรู้ขับเคลื่อนให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม ชุมชน สิ่งแวดล้อม และพลังงานทางเลือก ต่อไป โดยมีปรัชญาสำคัญที่ว่า “เพราะการให้คือพลังที่ยั่งยืน” การดำเนินงานของมูลนิธิ ในปัจจุบันนี้ มุ่งเน้นการสนับสนุนกลุ่มเยาวชนผู้ด้อยโอกาสให้มีความพร้อมในการประกอบอาชีพ และการส่งเสริมสนับสนุนการใช้พลังงานทางเลือกในพื้นที่ห่างไกล เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนสังคมให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงสร้างสรรค์ และพัฒนา

เอกสาร “แนวทางการพัฒนาศักยภาพเยาวชนผู้พลาดกระทำผิด” จัดทำขึ้นเพื่อรวบรวมความรู้ ภูมิปัญญา และประสบการณ์การทำงานร่วมกับเยาวชนผู้ด้อยโอกาส ผสมผสานเชื่อมโยงองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อการพัฒนาแนวทางการดำเนินงานต่อไป

มูลนิธิพลังที่ยั่งยืน ขอเป็นพลังหนึ่งในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และส่งมอบองค์ความรู้ควบคู่กับการดำเนินโครงการที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม หากมีข้อผิดพลาดหรือข้อเสนอแนะประการใด คณะผู้จัดทำขอรับไว้ด้วยความขอบพระคุณยิ่ง

สารบัญ

1. ความเป็นมาโครงการฯ	1
2. หลักเบื้องต้นในการประเมินและเลือกทักษะที่เหมาะสมสำหรับเยาวชนที่พลาดกระทําผิด	7
3. หลักเกณฑ์พิจารณาการปล่อยตัวและการคัดเลือกเยาวชนในการจ้างงาน.....	9
4. ข้อเสนอแนะของเยาวชนที่พลาดกระทําผิดในการเพิ่มโอกาสการจ้างงาน.....	10
5. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ประกอบการในการทำงานร่วมกับเยาวชนที่พลาดกระทําผิด.....	11
6. ผลการดำเนินโครงการ.....	11
7. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	13

แนวทางการพัฒนาศักยภาพเยาวชนผู้พลัดกระทำการผิด

1. ความเป็นมาโครงการฯ

มูลนิธิพลังที่ยั่งยืนได้จัดทำโครงการพัฒนาทักษะทางสังคมและอาชีพแก่เยาวชนด้วยโอกาส (เยาวชนผู้พลัดกระทำการผิด) ตั้งแต่ปี 2565 โดยมีมุ่งหวังในการเป็นพื้นที่แห่งการสร้างโอกาสให้กับเยาวชนผู้พลัดกระทำการผิด ได้มีโอกาสฝึกทักษะอาชีพตามความสนใจ และสร้างโอกาสให้เยาวชนได้มีงานทำก่อนถูกปล่อยตัว ซึ่งสำหรับเยาวชนที่พลัดกระทำการผิด “โอกาส” จะสามารถเปลี่ยนเส้นทางชีวิตของตัวเองได้ รวมถึงความตั้งใจจริงของผู้รับเอง จะทำให้เยาวชนที่ก้าวพลาดเหล่านี้สามารถเริ่มต้นชีวิตใหม่ ใช้ความรู้ความสามารถของตนเองประกอบอาชีพและประพฤติดนในทางที่ถูกต้องอีกครั้ง

“สิ่งสำคัญของการทำงานเพื่อช่วยเหลือเยาวชนที่พลัดกระทำการผิด คือต้องยอมรับว่ามนุษย์ไม่ได้เกิดมาเพื่อทำสิ่งที่เลวร้ายและผิดพลัด เช่นเดียวกับการยอมรับในจุดอ่อนและจุดแข็งของเด็ก ๆ เพื่อตอบใจทथยสิ่งที่พวกเขาต้องการอย่างแท้จริง ” (ทิตา ณ นคร, ผู้อำนวยการบ้านกาญจนาภิเษก)

ประเทศไทยใช้วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชนแทนการลงโทษทางอาญา หรือวิธีการเพื่อความปลอดภัย โดยการเปลี่ยนจากโทษจำคุกหรือกักกันเป็นการส่งตัวเด็กไปควบคุมเพื่อฝึกอบรมในสถานที่ที่กำหนดไว้ แต่เด็กและเยาวชนนั้นอายุต้องไม่เกิน 24 ปี

กฎหมายและหลักสิทธิมนุษยชนสากล มองว่า เด็กและเยาวชนยังมีความสามารถในการตัดสินใจหรือวิเคราะห์ประมวลผลได้ไม่ดีเท่าผู้ใหญ่ ทั้งด้วยเหตุผลทางชีววิทยาอย่างฮอร์โมนและพัฒนาการด้านสมอง และเหตุผลด้านประสบการณ์ที่มีน้อยกว่าผู้ใหญ่ เมื่อเจริญเติบโตต่อมาเด็กอาจไม่ได้มีลักษณะการกระทำผิดเป็นนิสัยหรือเป็นสันดาน กระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็กจึงเป็นการให้โอกาสในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมได้

. กฎหมายอาญา แบ่งผู้กระทำความผิดที่อายุน้อยออกเป็น 4 กลุ่ม ตามอายุ

- อายุไม่เกิน 12 ปี ถ้าทำผิด ศาลจะ “ยกเว้นโทษ” ให้
- อายุ 12-15 ปี ถ้าทำผิด ยังคงได้รับการ “ยกเว้นโทษ” แต่ศาลมีอำนาจสั่งมาตรการพิเศษสำหรับเด็กโดยเฉพาะ เช่น ว่ากล่าวตักเตือน ส่งไปสถานฝึกอบรมหรือคุมประพฤติ
- อายุ 15-18 ปี ถ้าทำผิด ศาลอาจตัดสินลงโทษหรือไม่ก็ได้ ถ้าลงโทษ ให้ลงโทษกึ่งหนึ่ง แต่ถ้ายกเว้นโทษก็ให้กำหนดมาตรการฟื้นฟู
- อายุ 18-20 ปี ถ้าทำผิด ต้องรับโทษ แต่ศาลอาญาลดโทษ 1/3 หรือกึ่งหนึ่ง

ตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 กำหนดว่า

“เด็ก” หมายความว่า บุคคลอายุยังไม่เกินสิบห้าปีบริบูรณ์

“เยาวชน” หมายความว่า บุคคลอายุเกินสิบห้าปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์

พระราชบัญญัติแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 29) พ.ศ.2565 ซึ่งแก้ไขอายุความรับผิดชอบทางอาญาของเด็กจากสิบปีเป็นสิบสองปีตั้งนั้น กรณีที่เด็กอายุไม่เกินสิบสองปีจึงนับได้ว่าไม่ต้องรับการพิจารณาพิพากษาในศาลและไม่ต้องนำตัวเข้ามาสู่กระบวนการยุติธรรมทางอาญาสำหรับเด็กและเยาวชนแต่จะต้องส่งตัวไปรับการคุ้มครองสวัสดิภาพตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 ทั้งนี้การนับอายุของเด็กหรือเยาวชนต้องนับในวันที่การกระทำความผิดได้เกิดขึ้น (มาตรา 5 แห่ง พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553)

สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน : ภารกิจเกี่ยวกับการพินิจเด็กและเยาวชนที่เข้าสู่กระบวนการยุติธรรมทางอาญาและการคุ้มครองผู้เยาว์ในคดีครอบครัว โดยการแก้ไข บำบัด ฟื้นฟู การสงเคราะห์เด็กและเยาวชนและการกำกับการปกครองเพื่อให้เด็กและเยาวชนสามารถกลับเข้าสู่ครอบครัว ดำเนินชีวิตโดยปกติในสังคม และผู้เยาว์ได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพ รวมทั้งการป้องกันเด็กและเยาวชนในการกระทำความผิด ปัจจุบันมีสถานพินิจจำนวน 77 แห่ง

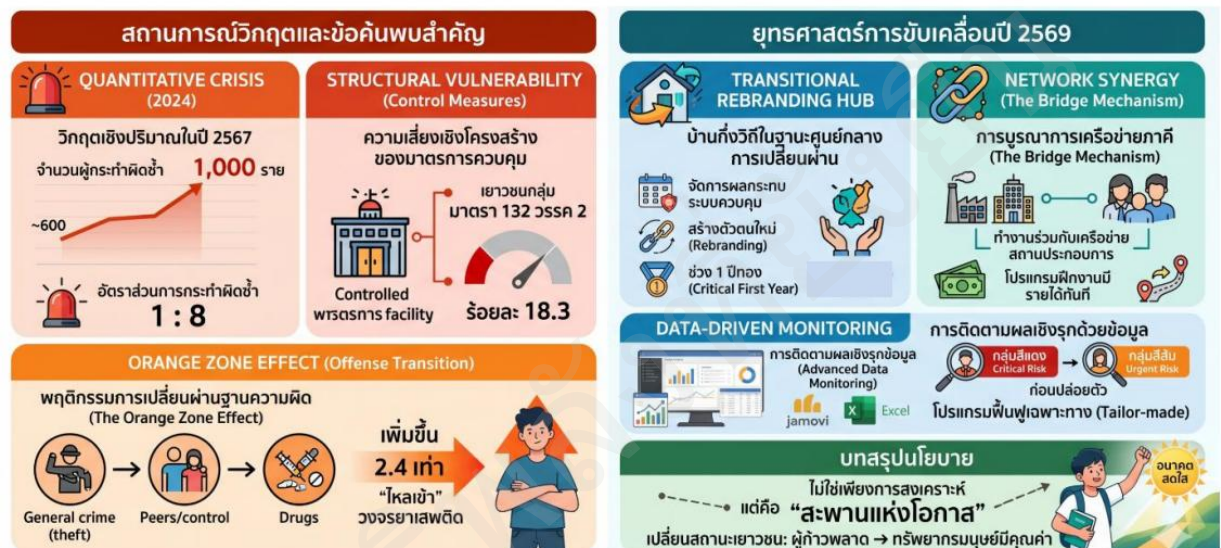
ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน : ในกรณีที่ศาลตัดสินว่าเด็กหรือเยาวชนมีความผิดจริง ศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เข้ารับการฝึกอบรม เด็กหรือเยาวชนจะถูกส่งตัวไปที่ศูนย์ฝึกและอบรม เพื่อดำเนินการด้านการควบคุม ดูแล บำบัด แก้ไข ฟื้นฟู ป้องกัน พัฒนา พฤตินิสัย และสงเคราะห์ ซึ่งปัจจุบันมีจำนวน 20 แห่ง

กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน มีการจัดเก็บข้อมูลเด็กและเยาวชนในชั้นก่อนพิจารณาคดีโดยนำเสนอเป็นคดีที่ถูกดำเนินคดี ซึ่งเด็กและเยาวชนสามารถกระทำความผิดและถูกดำเนินคดีได้มากกว่า 1 ครั้ง ดังนั้นหากเด็กและเยาวชนมีการกระทำความผิดซ้ำ ข้อมูลจะถูกนับซ้ำอีกครั้ง

การกระทำผิดซ้ำ (Rearrest) หมายถึง การถูกจับกุมในคดีที่ไม่ใช่คดีอาชญากรรม หลังจากได้รับการปล่อยตัวจากศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน การตรวจสอบการกระทำผิดซ้ำ หมายถึง การตรวจสอบการถูกจับดำเนินคดีของเด็กและเยาวชน โดยตรวจสอบการถูกจับกุมจากกองทะเบียนประวัติอาชญากร (ทว.) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เด็กและเยาวชนที่เข้าสู่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนและเสร็จสิ้นกระบวนการยุติธรรม หมายถึง เด็กและเยาวชนทุกรายที่เข้าสู่กระบวนการของสถานพินิจฯและเสร็จสิ้นกระบวนการยุติธรรมแล้ว

เด็กและเยาวชนที่ปล่อยตัวจากศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน หมายถึง เด็กและเยาวชน 2 กลุ่ม ได้แก่ เด็กและเยาวชนที่ศาลมีคำพิพากษาให้ได้รับการฝึกอบรม และเด็กและเยาวชนมาตรา 132(2) ที่อยู่ใน ศูนย์ฝึกและอบรมฯ และได้รับการปล่อยตัวจากศูนย์ฝึกและอบรม

ภาพที่ 1 แสดงการจำแนกเด็กและเยาวชนตามระดับความเสี่ยง

ที่มา : รายงานสถิติการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน ปีงบประมาณ 2568 สถาบันวิจัยและพัฒนา กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

จากข้อมูลเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีโดยสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทั่วประเทศ ในปี 2568 จำนวนทั้งสิ้น 12,733 คดี เป็นชาย 11,362 คดี (89.23%) เป็นหญิง 1,371 คดี (10.77%) เมื่อพิจารณาจำแนกตามกลุ่มฐานความผิด พบว่าผู้กระทำความผิดส่วนใหญ่ถูกดำเนินคดีในกลุ่มฐานความผิดประมวลกฎหมายอาญามากที่สุด จำนวน 6,840 คดี คิดเป็นร้อยละ 53.72 ของเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีทั้งหมด รองลงมาคือประมวลกฎหมายยาเสพติด จำนวน 3,381 คดี คิดเป็นร้อยละ 26.32 ของเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีทั้งหมด และกลุ่มฐานความผิดตามพระราชบัญญัติที่มีโทษทางอาญา จำนวน 2,542 คดี คิดเป็นร้อยละ 19.96 ของเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีทั้งหมด

ตารางที่ 1 จำนวนของเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีโดยสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทั่วประเทศ ระหว่างปี พ.ศ.2566 ถึงปี พ.ศ.2568

เพศ	ปี พ.ศ. 2566	ปี พ.ศ. 2567	ปี พ.ศ. 2568
ชาย	11,963	13,187	11,362
หญิง	1,176	1,550	1,371
รวมทั้งหมด (คดี)	13,139	14,737	12,733

ที่มา : รายงานสถิติคดี ประจำปี พ.ศ.2568 กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ในปี 2568 กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนรายงานว่า มีการกระทำผิดซ้ำของเยาวชนในหลายคดี โดยเฉพาะความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ที่มีผู้กระทำผิดมากที่สุด 3,110 คดี ตามมาด้วยคดีเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย 2,999 คดี และคดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน 2,622 คดี นอกจากนี้ยังพบว่าสถิติการใช้ความรุนแรงของเด็กและเยาวชนในคดีเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายและคดีเกี่ยวกับอาวุธและวัตถุระเบิดมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า

การเก็บสถิติการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน ในระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2564-2567 โดยเป็นการนำเสนอข้อมูล ของเด็กและเยาวชน 5 ประเภท ได้แก่

1. เด็กและเยาวชนที่ได้รับการปล่อยตัวจากศูนย์ฝึกและอบรม
2. เด็กและเยาวชนที่พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้องตามมาตรการพิเศษ แทนการดำเนินคดีอาญา มาตรา 86
3. เด็กและเยาวชนตามมาตรา 132 วรรค 1
4. เด็กและเยาวชนตามมาตรา 132 วรรค 2
5. เด็กและเยาวชนอื่น ๆ ได้แก่ เด็กและเยาวชนที่ใช้ มาตรา 90 เด็กและเยาวชนที่ศาลสั่งให้คุมประพฤติ ยกฟ้อง ชำระค่าปรับ ว่ากล่าวตักเตือน

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนของเด็กและเยาวชนที่ได้รับการติดตามการกระทำผิดซ้ำ โดยจำแนกตามประเภทของเด็กและเยาวชนและปีงบประมาณ

ปีงบประมาณ	ประเภทของเด็กและเยาวชน					รวมทั้งหมด (คน)
	ปล่อยตัวจาก ศูนย์ฝึกและอบรม (คน)	มาตรา 86 (คน)	มาตรา 132 วรรค 1 (คน)	มาตรา 132 วรรค 2 (คน)	อื่นๆ (คน)	
2564	2,579	1,443	2,530	1,716	1,319	9,587
2565	1,670	740	3,593	2,523	818	9,344
2566	1,488	1,708	2,314	2,182	592	8,284
2567	1,297	1,392	2,871	2,403	410	8,373
รวม	7,034	5,283	11,308	8,824	3,139	35,588

ที่มา : รายงานสถิติการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน ปีงบประมาณ 2568 สถาบันวิจัยและพัฒนา กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ในจำนวนคดีเด็กและเยาวชนซึ่งถูกดำเนินคดีโดยสถานพินิจฯ ทั่วประเทศ เมื่อพิจารณาจำแนกตามลักษณะการอยู่อาศัยขณะกระทำความผิด พบว่าเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่กระทำความผิดอาศัยอยู่ในครอบครัวแยกกันอยู่ จำนวน 9,162 คดี คิดเป็นร้อยละ 71.95 ของเด็กและเยาวชนทั้งหมด ส่วนเด็กและเยาวชนที่ครอบครัวอยู่ร่วมกัน หรืออาศัยอยู่ร่วมกับบิดามารดา มีจำนวน 3,571 คดี คิดเป็นร้อยละ 28.05

เมื่อพิจารณาตามระดับการศึกษา พบว่าส่วนใหญ่เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 7,173 คดี คิดเป็นร้อยละ 56.33 ของเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีและได้รับการศึกษาทั้งหมด

ตารางที่ 3 : จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีโดยสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่ได้รับการศึกษาทั่วประเทศ ประจำปี พ.ศ.2568 จำแนกตามระดับการศึกษา

หน่วย : คดี		
ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยศึกษาเล่าเรียน	123	0.97
อนุบาล	11	0.09
ประถมศึกษา	2,142	16.82
มัธยมศึกษาตอนต้น	7,173	56.33
มัธยมศึกษาตอนปลาย	1,627	12.78
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	1,468	11.53
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	32	0.25
ปริญญาตรี	5	0.04
อื่น ๆ	136	1.07
ไม่สามารถสืบเสาะหาข้อมูลได้	16	0.13
รวมทั้งหมด	12,733	100

ที่มา : รายงานสถิติคดี ประจำปี พ.ศ.2568 กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

โดยมีงานวิจัยรับรองว่ายิ่งคนถูกควบคุมในสถานที่ควบคุมนานเท่าไร โอกาสที่กระทำความผิดซ้ำยิ่งสูงขึ้น และการนำผู้กระทำความผิดเล็กน้อยไปควบคุมตัวปะปนกับผู้กระทำความผิดซ้ำซ้อนรุนแรง แนวโน้มที่ผู้กระทำความผิดเล็กน้อยจะเรียนรู้พฤติกรรมจากผู้กระทำความผิดซ้ำซ้อนรุนแรงย่อมมีมากขึ้น กรมพินิจฯ จึงให้ความสำคัญกับการคัดกรองและจำแนกเด็กตั้งแต่แรกจับตัวเข้ามาเพื่อทำแผนฟื้นฟูรายบุคคล โดยทีมสหวิชาชีพ นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญกับการป้องกันปัญหาร่วมกับชุมชน เพื่อมิให้เยาวชนต้องเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม

ปัจจุบันมีเด็กและเยาวชนในกระบวนการยุติธรรม ได้โอกาสกลับเข้าสู่การศึกษาทางเลือก ในรูปแบบศูนย์การเรียนรู้ 1,958 คน และจบการศึกษา 685 คน ซึ่งการมอบโอกาสทางการศึกษานี้ สะท้อนให้เห็นผ่านสถิติการกระทำผิดซ้ำในปีแรกของเด็กและเยาวชน ลดลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ 22.33 ในปี 2563 ลงเหลือร้อยละ 19.66 ในปี 2564 และเหลือร้อยละ 15.78 ในปี 2565 ซึ่งการศึกษาที่มอบให้ได้หล่อหลอมพวกเขาให้มีทางเลือกใหม่ในชีวิต โดยไม่ต้องกลับมากระทำผิดซ้ำ

2. หลักเบื้องต้นในการประเมินและเลือกทักษะที่เหมาะสมสำหรับเยาวชนที่พลาดกระทำผิด

มูลนิธิพลังที่ยั่งยืนได้จัดทำโครงการพัฒนาทักษะทางสังคมและอาชีพแก่เยาวชนด้อยโอกาส (เยาวชนผู้พลาดกระทำผิด) โดยร่วมกับศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ภายใต้กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และเครือข่ายในพื้นที่ ซึ่งมีแนวทางในการดำเนินงานโครงการร่วมกันดังนี้

ภาพที่ 2 แสดงกระบวนการทำงานโครงการของมูลนิธิพลังที่ยั่งยืน

- 1) **การวิเคราะห์** : มูลนิธิพลังที่ยั่งยืนมีแนวทางในการช่วยเหลือกลุ่มผู้ด้อยโอกาส โดยเน้นกลุ่มผู้ด้อยโอกาสที่เป็นเยาวชนที่สามารถกลับคืนสู่สังคมและเข้าสู่ระบบการจ้างงานได้ จึงศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มเยาวชนผู้พลาดกระทำผิด ซึ่งเป็นกลุ่มที่คนส่วนใหญ่ไม่ค่อยให้ออกาส เนื่องจากถูกตัดสินว่ากระทำผิด และเมื่อเข้าไปอยู่ในสถานพินิจฯ เด็กและเยาวชนที่พลาดกระทำผิดหลุดจากระบบการศึกษา หรือไม่มีความพร้อมในการศึกษาต่อระบบโรงเรียน มูลนิธิพลังที่ยั่งยืนจึงเห็นความสำคัญในการให้ความรู้ในทักษะสายอาชีพและทางสังคม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการให้ออกาสเยาวชนดังกล่าวได้พัฒนาและเรียนรู้
- 2) **การประเมิน** : ศักยภาพกลุ่มผู้ด้อยโอกาสและภาวศัเครือข่าย เด็กและเยาวชนทุกคนมีศักยภาพ ถึงแม้ว่าจะกำลังเผชิญกับปัญหา จึงไม่ควรละเลยความสำคัญ และสร้างโอกาสในการพัฒนาและให้ความรู้อย่างต่อเนื่อง
สำหรับการประเมินภาวศัเครือข่ายทั้งในและนอกพื้นที่ จะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้โอกาสเยาวชนได้มีทักษะอาชีพ มีงานทำและมีรายได้หลังได้รับการปล่อยตัว ภาวศัเครือข่ายที่สำคัญในการมีส่วนร่วมได้แก่ คณะกรรมการสงเคราะห์ สถาบันการศึกษา ภาคเอกชนในพื้นที่ หน่วยงานภาครัฐ
- 3) **การออกแบบ** : แนวคิดในการออกแบบหลักสูตรที่เหมาะสมในการพัฒนาทักษะอาชีพและทักษะทางสังคมให้กับเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน โดยพิจารณาจาก
 - ความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้เห็นเป้าหมายของตนเอง ความถนัดและความเหมาะสม

- บริบทและสภาพแวดล้อมของแต่ละศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ที่ร่วมดำเนินงานโครงการ ซึ่งศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน แบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนทั่วไป และศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเฉพาะทาง
- ระบบการสร้างเครือข่ายในพื้นที่
- ความต้องการประเภทแรงงานในแต่ละพื้นที่ เช่น ภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรกรรม ภาคบริการ
- การเรียนการสอนที่เน้นปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี
- สอดคล้องกับหลักสูตรอาชีวศึกษาเท่าที่เป็นไปได้ หรือสามารถรับใบประกาศนียบัตรจากสถาบันสารพัดช่างในพื้นที่ คำนึงถึงการประกอบอาชีพในอนาคต และสะสมผลการเรียนเพื่อเทียบโอนต่อในอนาคต
- การจัดให้เยาวชนเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรใด ต้องจัดให้เหมาะสมกับอายุ สภาพร่างกาย สภาพจิตใจ วุฒิภาวะ และประโยชน์ที่เด็กและเยาวชนจะได้รับในอนาคต โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของเด็กและเยาวชน
- การฝึกทักษะอาชีพเป็นเพียงเครื่องมือหนึ่งที่มาเสริมให้เยาวชนตามที่ต้องการ แต่แกนหลักคือการปรับแนวคิด เพราะถ้าเยาวชนคิดได้จะเป็นเกราะสำคัญไม่ให้เกิดซ้ำ

4) การดำเนินงาน

มูลนิธิพลังที่ยั่งยืนดำเนินงานโครงการฯ แบ่งออกเป็น 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 : การสร้างความร่วมมือ ในระดับนโยบายร่วมกับกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จัดหาสถานการศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญเพื่ออบรมทักษะอาชีพที่ได้รับการคัดเลือกว่าเหมาะสมกับเยาวชนและสภาพปัจจุบัน รวมทั้งร่วมมือกับเครือข่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ระยะที่ 2 : การเตรียมความพร้อม ได้แก่

ปัจจุบันศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหลายแห่งมีการส่งเด็กและเยาวชนฝึกปฏิบัติหรือทำงานในสถานประกอบการเป็นจำนวนมาก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้นำความรู้และทักษะอาชีพที่ได้เรียนขณะฝึกอบรมไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม ได้มีโอกาสเรียนรู้และได้รับประสบการณ์ชีวิตการทำงานที่แท้จริง และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในการส่งเด็กและเยาวชนเพื่อฝึกปฏิบัติหรือทำงานในสถานประกอบการนั้น เจ้าหน้าที่ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนจะต้องเตรียมความพร้อมให้กับเยาวชนในความรู้ในเรื่องใดบ้างที่จะต้องนำมาใช้ และมีแนวทางในการควบคุมดูแล สงเคราะห์ช่วยเหลือแก้ไขปัญหให้กับเยาวชน

- การเตรียมความพร้อมของเยาวชนผู้พลัดกระทำได้ โดยการฝึกอบรมทักษะอาชีพ และทักษะทางสังคม ที่เหมาะสมและตรงตามความต้องการของสถานประกอบการ

- การเตรียมความพร้อมสถานประกอบการ โดยสร้างความเข้าใจและการยอมรับให้ผู้ประกอบการ รวมทั้งขอความร่วมมือในการทำงานร่วมกับเยาวชนผู้พลัดกระทำได้

ระยะที่ 3 : การดำเนินการ

- ติดตามการทำงานของเยาวชนผู้พลัดกระทำได้ในสถานประกอบการร่วมกับเครือข่ายต่างๆ เพื่อร่วมแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างสถานประกอบการกับเยาวชนที่พลัดกระทำได้ และปรับปรุงรูปแบบการฝึกอบรมทักษะอาชีพและทักษะทางสังคมให้เหมาะสม

ระยะที่ 4 : ระยะประเมินผล

- ประเมินการทำงานเยาวชนผู้พลัดกระทำได้ก่อนและหลังการจ้างงาน เพื่อพัฒนาปรับปรุงโครงการฯ ต่อไป

5) สร้างการยอมรับ

การถูกควบคุมตัวหรือฝึกอบรมในช่วงระยะเวลาหนึ่งหรือเป็นเวลานานจะทำให้เยาวชนประสบปัญหาในการปรับตัว ปรับสภาพชีวิต และอาจมีปัญหาในการกลับคืนสู่ชีวิตปกติ การเตรียมความพร้อมในการพัฒนาทักษะทางสังคม จะทำให้กลุ่มเยาวชนผู้พลัดกระทำได้ได้รับความเชื่อมั่น และสร้างการยอมรับในสังคม การอบรมเสริมทักษะทางด้านสังคม อันได้แก่ การปรับเปลี่ยนบุคลิกภาพ พัฒนาทักษะการสื่อสาร การทำงานเป็นทีม เป็นต้น นอกจากนี้ระหว่างการทำงานมูลนิธิพลังที่ยั่งยืนร่วมกับเครือข่ายติดตามและสอบถามการทำงานของเยาวชนอย่างต่อเนื่องทั้งจากเยาวชน หัวหน้างาน และเจ้าหน้าที่ที่ดูแลจากศูนย์ฝึกฯ ทั้งนี้จากประสบการณ์การทำงานของเยาวชนจะได้ข้อมูลทักษะทางสังคมต่าง ๆ เพิ่มเติม เพื่อนำมาปรับปรุงแนวทางการอบรมทักษะเพิ่มเติมก่อนปล่อยตัว เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับเยาวชน ในการดำเนินชีวิตและเพิ่มการยอมรับจากนายจ้างและสังคม

3. หลักเกณฑ์พิจารณาคัดเลือกเยาวชนฝึกงานและการจ้างงาน

จากการดำเนินงานโครงการฯ มูลนิธิพลังที่ยั่งยืนได้พิจารณาเกณฑ์การคัดเลือกเยาวชนผู้พลัดกระทำได้เพื่อเข้าทำงานหรือฝึกงานในสถานประกอบการ ต้องคำนึงถึงหลักเกณฑ์ดังนี้

หลักเกณฑ์ที่ 1 ผ่านการพิจารณา โดย ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

เมื่อศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เด็กหรือเยาวชนเข้ารับการฝึกอบรม ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนจะเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการควบคุม กำกับ บำบัด ฟื้นฟู ป้องกัน พัฒนาพฤตินิสัย และส่งเสริมเด็กและเยาวชนที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เข้ารับการฝึกอบรม

จากประสบการณ์การทำโครงการฯ ศูนย์ฝึกฯ จะคัดเลือกเยาวชนที่จะได้ออกไปฝึกงานหรือทำงานจากจำนวนเวลาที่ใกล้ได้รับการปล่อยตัว และพฤติกรรมขณะอยู่ในศูนย์ฝึก โดยศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนจะมีการประเมินเลื่อนชั้นเด็กหรือเยาวชน จากด้านการศึกษาวิชาสามัญหรือวิชาชีพ ด้านการเข้าร่วม

กิจกรรม ด้านความประพฤติและรายงานจากครูที่ปรึกษา ประเมินลดชั้นแก่เด็กหรือเยาวชนที่ไม่ปฏิบัติตามระเบียบหรือข้อบังคับของสถานที่ที่เข้ารับการฝึกอบรม ไม่ตั้งใจรับการฝึกอบรม หลบหนีหรือพยายามหลบหนี หรือกระทำการใดอันก่อให้เกิดความเดือดร้อน รำคาญ หรือขัดต่อความสงบสุขของเด็กหรือเยาวชนอื่น หรือก่อความไม่สงบเรียบร้อยในสถานที่ฝึกและอบรม

หลักเกณฑ์ที่ 2 ผ่านการประเมินทักษะอาชีพเบื้องต้น โดย ครูผู้สอนและสถานประกอบการที่รับเข้าทำงาน

การอบรมทักษะต่างๆ เป็นการสร้างการเรียนรู้และเพิ่มทางเลือกในการประกอบอาชีพ ซึ่งหากเยาวชนมีความตั้งใจที่จะออกไปฝึกปฏิบัติงานในสถานประกอบการเยาวชนต้องผ่านการประเมินการเรียนรู้ด้านอาชีพในระดับที่ดีมาก หรือร้อยละ 80 ขึ้นไป นอกจากนี้การฝึกงานในสถานประกอบการยังต้องได้รับการประเมินจากผู้ดูแล

ด้วยความชอบที่ต่างกันเยาวชนจึงต้องการการเรียนรู้ฝึกฝนที่หลากหลาย และแรงบันดาลใจ เพื่อค้นหาสิ่งที่เหมาะกับตัวเองชอบ เพื่อทำเป็นอาชีพหลัก หรืออาชีพเสริม ดังนั้นทักษะอาชีพที่นำเข้าไปสอนอาจจะไม่ได้เหมาะสมสำหรับเยาวชนทุกคน ทางทีมอาจารย์และครูผู้สอนต้องร่วมกับศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน จัดทำแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจทั้งก่อนและหลังอบรม รวมทั้งสังเกตพฤติกรรมขณะเรียน เพื่อนำมาประเมินทักษะของเยาวชน อีกทั้งผู้ประกอบการจะมีส่วนในการประเมินบุคลิกภาพว่าเหมาะสมกับงานหรือไม่

4. ข้อเสนอแนะของเยาวชนที่พลาดกระทำผิดในการเพิ่มโอกาสการจ้างงาน

จากการสัมภาษณ์และเก็บข้อมูลจากเยาวชนที่เข้าร่วมโครงการฯ และได้รับโอกาสฝึกงานในสถานประกอบการต่าง ๆ เยาวชนได้เสนอแนะเพิ่มเติมทักษะจำเป็นต่าง ๆ ที่ควรจะได้รับก่อนการปล่อยตัว เพื่อเป็นแนวทางในการอบรมทักษะทางสังคมให้กับเยาวชนในผู้พลาดกระทำผิดให้การกลับเข้าสู่สังคมอย่างมีคุณภาพ และไม่หวนกระทำผิดซ้ำ ได้แก่

- การปรับเปลี่ยนบุคลิกภาพ
- การปรับตัวกับเพื่อนร่วมงานและสังคม
- การทำงานเป็นทีม
- การบริหารจัดการรายได้
- ภาษาอังกฤษเบื้องต้น
- กฎหมายแรงงานและการคุ้มครองแรงงาน
- ข้อควรระวังในการใช้โซเชียลมีเดีย

ทั้งนี้สิ่งที่สำคัญคือหลักสูตรการอบรมต้องมีกระบวนการที่ครอบคลุมทั้งทักษะชีวิต ทักษะอาชีพ และทักษะวิชาการ เพื่อรู้เท่าทันความซับซ้อนในสังคม อีกทั้งควรมีการดูแลติดตามต่อเนื่องหลังกลับออกไปใช้ชีวิต เพื่อให้มั่นใจว่าเยาวชนทุกคนจะไม่เวียนซ้ำกลับไปจุดเดิมอีก

5. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ประกอบการในการทำงานร่วมกับเยาวชนผู้พลัดกระทำได้

- เชื้อมั่นในตัวเยาวชน ให้โอกาสพวกเขาปล่อยพลังและความสามารถในตนเองออกมา และคอยเติม เสริม แก่ไข ในสิ่งที่เด็กและเยาวชนต้องการ
- เปิดใจ ใจกว้างใจ
- สนับสนุน เป็นกันเองและคอยช่วยเหลือ ไม่ให้รู้สึกเยาวชนรู้สึกเดียวดาย ต้องมีพี่เลี้ยงที่คอย สอบถามและให้กำลังใจ เพื่อให้ได้ความรู้สึกปลอดภัยและใจกว้างใจ
- สังเกตพฤติกรรม พนักงานด้วยกันก็จะช่วยสอดส่อง เมื่อตรวจพบก็ส่งเข้าสู่อำนาจบำบัด
- คนที่เคยทำผิดยอมเปลี่ยนแปลงตัวเองได้
- คอยเติม เสริม แก่ไข ในสิ่งที่เด็กและเยาวชนต้องการ

6. ข้อควรปฏิบัติในการอบรมหรือทำกิจกรรมร่วมกับเยาวชนที่พลัดกระทำได้

- ห้ามสูบบุหรี่ทุกประเภท รวมทั้งบุหรี่ไฟฟ้า
- ห้ามบันทึกภาพและเสียงก่อนได้รับอนุญาต และการบันทึกภาพหรือวิดีโอต้องไม่เห็นหน้า เยาวชน
- ห้ามนำสิ่งของต้องห้าม ยาเสพติดหรืออาวุธหรือสิ่งของอื่นใดที่ไม่อนุญาตเข้าพื้นที่
- ห้ามสอบถามรายละเอียดส่วนตัวของเยาวชน เช่น การกระทำความผิด ระยะเวลาการลงโทษ

7. ผลการดำเนินโครงการ

มูลนิธิพลังที่ยั่งยืนดำเนินงานโครงการพัฒนาทักษะทางสังคมและอาชีพแก่เยาวชนด้วยโอกาส (เยาวชนผู้พลัดกระทำได้) ตั้งแต่ปี 2565 ผลการดำเนินงานสรุปได้ดังนี้

ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนระยอง

- ปี 2565 จัดฝึกอบรมทักษะอาชีพ จำนวน 3 ทักษะ ได้แก่ พื้นฐานการติดตั้งและใช้งานระบบ พลังงานแสงอาทิตย์ ระบบปรับอากาศ ระบบกล้องวงจรปิด มีเยาวชนเข้าร่วมอบรมรวม 40 คน ได้รับการฝึกงานจำนวน 4 คน และได้รับการจ้างงานจำนวน 3 คน

- ปี 2566 จัดฝึกอบรมทักษะอาชีพ จำนวน 2 ทักษะ ได้แก่ การก่อสร้างบ้านน็อคดาวน์ และ จักรยานยนต์ไฟฟ้า มีเยาวชนเข้าร่วมอบรมรวม 40 คน และการฝึกอบรมทักษะทางสังคม ได้แก่ หลักสูตรการเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพและงานบริการ เยาวชนเข้าร่วมอบรมรวม 30 คน ได้รับการฝึกงานทั้งหมด จำนวน 4 คน ได้รับการจ้างงาน 1 คน

- ปี 2567 สนับสนุนความร่วมมือกับสำนักงานอัยการคดีเยาวชนและครอบครัวจังหวัดระยอง ภายใต้โครงการการบูรณาการเครือข่ายหน่วยงานการปฏิบัติและแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่เข้าสู่กระบวนการยุติธรรมในฐานะผู้กระทำผิดและผู้เสียหายด้วยความเสมอภาค จัดฝึกอบรมทักษะอาชีพ จำนวน 1 ทักษะ ได้แก่ การติดตั้งและใช้งานระบบพลังงานแสงอาทิตย์สำหรับบ้านน็อคดาวน์ มีเยาวชนเข้าร่วมอบรม 20 คน และการฝึกอบรมทักษะทางสังคมจำนวน 1 ทักษะ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพและงานบริการ มีเยาวชนเข้าร่วมอบรม 42 คน ได้รับการฝึกงานทั้งหมด จำนวน 5 คน ได้รับการจ้างงาน 2 คน

- ปี 2568 จัดฝึกอบรมทักษะอาชีพ จำนวน 2 ทักษะ ได้แก่ การซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้าขนาดเล็ก มีเยาวชนเข้าร่วม 22 คน และได้รับความร่วมมือจากจิตอาสาพนักงานโรงแยกก๊าซธรรมชาติเป็นครูผู้ช่วยสอน และการอบรมงานบริการและการโรงแรม เยาวชนเข้าร่วม 15 คน นอกจากนี้ เพิ่มเติมกิจกรรมจิตอาสาโครงการจัดทำอุปกรณ์เสริมสร้างพัฒนาการให้น้องออทิสติก โดยมีวัตถุประสงค์ให้เยาวชนได้ทำความดี เพื่อผู้อื่นและปลูกฝังจิตสำนึกด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและคุณธรรม

- ปี 2569 จัดฝึกอบรมทักษะอาชีพ จำนวน 3 ทักษะ ได้แก่ การติดตั้งโซล่าเซลล์ระบบออนกริดและการเดินสายไฟ เยาวชนเข้าร่วมจำนวน 20 คน การปลูกผักปลอดสารพิษ เยาวชนเข้าร่วมจำนวน 20 คน และการบริหารร้านค้าและการเป็นผู้ประกอบการ กิจกรรมจิตอาสา ได้แก่ การทำยางยืดชีวิต พิชิตโรค

ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนอุบลราชธานี

- ปี 2566 จัดฝึกอบรมทักษะอาชีพ จำนวน 1 ทักษะ ได้แก่ พื้นฐานการติดตั้งและใช้งานระบบพลังงานแสงอาทิตย์ เยาวชนเข้าร่วมอบรมจำนวน 30 คน และการฝึกอบรมทักษะทางสังคม ได้แก่ หลักสูตรการเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพและงานบริการ เยาวชนเข้าร่วมอบรมจำนวน 178 คน เยาวชนได้รับการฝึกงานจำนวน 3 คน ได้รับการจ้างงาน 1 คน

ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านมุทิตา

- ปี 2567 จัดฝึกอบรมทักษะอาชีพ จำนวน 1 ทักษะ ได้แก่ พื้นฐานการติดตั้งและใช้งานระบบพลังงานแสงอาทิตย์ เยาวชนเข้าร่วมอบรมจำนวน 20 คน

- ปี 2568 จัดฝึกอบรมทักษะอาชีพ จำนวน 2 ทักษะ ได้แก่ การติดตั้งและใช้งานระบบพลังงานแสงอาทิตย์บนโรงเรือนเลี้ยงไก่ และการปลูกผักปลอดสารพิษ เยาวชนเข้าร่วมอบรมรวม จำนวน 45 คน

- ปี 2569 จัดฝึกอบรมทักษะอาชีพ จำนวน 1 ทักษะ ได้แก่ หลักสูตรพัฒนาทักษะผู้ประกอบการและการออกแบบบรรจุภัณฑ์ เยาวชนเข้าร่วมจำนวน 30 คน เพิ่มเติมนการสร้างรายได้ผ่านการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ตามเครือข่าย

ตารางที่ 4 สรุปผลการดำเนินงานโครงการฯ

ปี	กิจกรรม	จำนวนเยาวชน (คน) จากศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน						รวม
		ระยอง		อุบลราชธานี		ชายมูทิตา		
		ทักษะอาชีพ	ทักษะสังคม	ทักษะอาชีพ	ทักษะสังคม	ทักษะอาชีพ	ทักษะสังคม	
2565	อบรม	40	-	-	-	-	-	40
	ฝึกงาน	4		-	-	-	-	4
	จ้างงาน	3		-	-	-	-	3
2566	อบรม	20	30	30	148	-	-	228
	ฝึกงาน	4		3		-	-	7
	จ้างงาน	1		1		-	-	2
2567	อบรม	20	42	-	-	20	-	82
	ฝึกงาน	5		-	-	-	-	5
	จ้างงาน	2		-	-	-	-	2
2568	อบรม	37	-	-	-	45	-	82
	ฝึกงาน	5		-	-	-	-	5
	จ้างงาน							
2569	อบรม	40		-	-	30	-	70
	ฝึกงาน	2						
	จ้างงาน							

หมายเหตุ : ปี 2569 จำนวนเยาวชนที่ได้รับการอบรม ฝึกงาน และจ้างงานยังไม่มีข้อมูล เนื่องจากยังไม่ครบกำหนดฝึกงาน

8. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

1) แนวคิดเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อเยาวชนที่กระทำผิด

กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ได้ยึดหลักการในการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่ให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย หรือคำสั่งศาลเด็กและเยาวชนที่ต่องหาว่ากระทำความผิดให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า ยังมีได้เป็นผู้กระทำผิด จะปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนนี้เสมือนว่าเป็นผู้กระทำผิดมิได้ ให้มีการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบหรือข้อกำหนดในสถานแรกรับเด็กและเยาวชน ให้คำนึงถึงประโยชน์ของเด็กและเยาวชนเป็นสำคัญ

2) ตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 กำหนดว่า

“เด็ก” หมายความว่า บุคคลอายุยังไม่เกินสิบห้าปีบริบูรณ์

“เยาวชน” หมายความว่า บุคคลอายุเกินสิบห้าปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์

และพระราชบัญญัติแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา(ฉบับที่ 29) พ.ศ.2565 ซึ่งแก้ไขอายุความรับผิดชอบทางอาญาของเด็กจากสิบปีเป็นสิบสองปี ดังนั้น กรณีที่เด็กอายุไม่เกินสิบสองปีจึงนับได้ว่าไม่ต้องรับการพิจารณาพิพากษาในศาลและไม่ต้องนำตัวเข้ามาสู่กระบวนการยุติธรรมทางอาญาสำหรับเด็กและเยาวชนแต่จะต้องส่งตัวไปรับการคุ้มครองสวัสดิภาพตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 ทั้งนี้ การนับอายุเด็ก

หรือเยาวชนต้องนับในวันที่การกระทำความผิดได้เกิดขึ้น (มาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติ ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553)

3) ตามมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชน ห้ามมิให้เปิดเผยหรือนำประวัติการกระทำความผิดอาญาของเด็กหรือเยาวชนไปพิจารณาให้เป็นผลร้ายหรือเป็นการเลือกปฏิบัติอันไม่เป็นธรรมแก่เด็กหรือเยาวชนนั้นไม่ว่าในทางใด ๆ เว้นแต่เป็นการใช้ประกอบดุลยพินิจของศาลเพื่อกำหนดวิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน หากมีการฝ่าฝืนให้ศาลสั่งระงับการกระทำที่ฝ่าฝืนหรือเพิกถอนการกระทำนั้น และอาจกำหนดค่าเสียหายหรือบรรเทาผลร้ายหรือมีคำสั่งให้จัดการแก้ไขเพื่อเยียวยาความเสียหายที่เกิดขึ้นตามที่เห็นสมควร

4) พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว หมวด 5 การฝึกอบรม มาตรา 57 การฝึกอบรมเด็กหรือเยาวชนที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เข้ารับการฝึกอบรม ให้กระทำโดยสถานที่ที่กำหนดไว้ในหมวด 4 หรือสถานที่อื่นที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายและศาลเห็นสมควร

การจัดให้เด็กหรือเยาวชนเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรใด ต้องจัดให้เหมาะสมกับ อายุ สภาพร่างกาย สภาพจิต วุฒิภาวะ และประโยชน์ที่เด็กหรือเยาวชนจะได้รับในอนาคต โดยคำนึงถึงความประสงค์ของเด็กและเยาวชนประกอบด้วย

มาตรา 58 เด็กหรือเยาวชนที่เข้ารับการฝึกอบรมต้องปฏิบัติตามระเบียบและข้อบังคับของสถานที่ที่เข้ารับการฝึกอบรม หากผลการฝึกอบรมก้าวหน้าเป็นที่ประจักษ์ หรือได้ทำความชอบเป็นพิเศษ ให้คณะกรรมการสหวิชาชีพเสนอแนะต่อผู้อำนวยการศูนย์ฝึกและอบรม สถานศึกษาสถานฝึกและอบรม หรือสถานแนะนำจิตพิจารณาให้เด็กและเยาวชนได้รับประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้ (1) เลื่อนชั้น (2) ลาเยี่ยมบ้าน (3) ลดวันฝึกอบรม (4) พักการฝึกอบรม

5) ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดีลักษณะที่ 32 การพิมพ์ลายนิ้วมือ พ.ศ. 2566 หากผู้กระทำความผิดเป็นเด็กหรือเยาวชน ตามมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติ ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้มีการคัดแยกและถอนประวัติให้กับบุคคลที่มีประวัติจัดเก็บไว้ที่กองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และเป็นไปตามหลักเกณฑ์ในข้อ 6.3 ของระเบียบดังกล่าว ซึ่งกำหนดให้พิจารณาคัดแยกและถอนแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือ และรายการประวัติหรือบัญชีประวัติของบุคคลออกจากทะเบียนประวัติผู้ต้องหา ทะเบียนประวัติอาชญากร และทะเบียนประวัติผู้กระทำความผิดที่มีโชอาชญากร

6) ตามหลักรัฐธรรมนูญกำหนดให้ประชาชนคนไทยต้องเรียนจบการศึกษาภาคบังคับ นั่นคือชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทำให้ระเบียบกระทรวงแรงงานมีเงื่อนไขว่า ผู้ประกอบการจะต้องรับแรงงานที่มีวุฒิการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วย

เพราะการให้คือพลังที่ยั่งยืน

ติดต่อมูลนิธิพลังที่ยั่งยืน

Address : เลขที่ 555 ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงจตุจักร เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

Tel : 0 2537 3308

Facebook : มูลนิธิพลังที่ยั่งยืน

Website : www.psffoundation.com

E-mail : psf.foundation2008@gmail.com